

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Petitio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

tempore sanguine extrahendus est sanguis ex basilica
 non excedendo pondus libræ. *M. Vicin. in Epidem. antidot.*

tempore civitatum gubernatores suffumigationes ex iuni-
 therebinthina, & thure manè & serò ante portas qua-
 domorum & ædium faciant, statim enim ex eo loco pestis
 Vicin. in Epidem. antidot. cap. 6.

vel est in ipso sanguine vel in humoribus sanguini penmix-
 extrahendus est sanguis omnibus ab annis quatuordecim
 Idem ibid. cap. 8.

liberos cito evacuandos, frequenter recreandos: & refri-
 im ex Mem. de Med. cap. 11.

ob prædictionem carabobolus amenus quam terra sigillata, cum in
 ribus pestis Vicin. in Epidem. antidot. cap. 11.

opibus contrarium fiat. *Vicin. in Epidem. antidot. cap. 11.*

laborantem opus est singulis sex horis ex omnibus pannis
 qui inficiuntur. *Idem ibid. cap. 10.*

quædam duo sunt, vnum appellatur anthrax & carbun-
 ad habeo & glandula. *ibid. cap. 13.*

liberatus non est liber, vterum non inficiatur hoc
 Idem ibid. cap. 24.

vacuum permanet in personis per bimense, parietes, ferra-
 anam, vestes per tres annos & vitra nisi fumigentur &
 ad solem ponantur & ventur. *Vicin. in Epidem. antidot.*

laborantem qui curat, quanto propinquior tum cognatio-
 ne, naturæque & constellationis ly mboleitate, tanto
 magis subiacet periculo. *Idem ibid.*

venentum intrat per omnes corporis poros; maxime per
 aperit sunt. *ibid.*

tempore iucunde viuendum, quæ letitia confortat vita-
 conuenienter, & sobrie viuas. *ibid.*

returra signa sunt, cum acie extra naturalem suam dispo-
 videtur declinando ad calidum & humidum, cum ne-
 abus dense, puluerulentis, ventu grossi & repidi, aque &
 olens, & pices sint mali saporis & odoris, cum multa
 apparent animalia, & fungi & putridæ herbe, terræ
 animalia inlipida sunt, & parum conferuantur, vina effi-
 emoda, multa & terrestria, & aer in animalia ab eo loci re-
 mollior oriuntur febres, latentis, furiosæ, costinæ, fallax
 pectoris anxietate, cum pulsus prostratione phrenetis,
 nam nubilentia, palati & intestinorum excoriationes, oculo-
 vermes, multa & foetinarum conturbationes, iræ, ra-
 dia bella, monstra naturæ iniusta, & rara. *Vicin. in Epidem.*

tempore purificantur communiter homines spatio qua-
 dierum, domus & lignamenta in viginti vno, vestes &
 quæ dierum viginti octo, sic recte purificentur. *Vicin. in Epi-
 antidot. cap. 25.*

tempore fugè hominum conuersionem, maxime cum es-
 semper a locio remotus in aere aperto ad minus per spa-
 tibus & ab infecto per sex cubitos: & caue ne ventus ab eo
 & intere & ipsam sint Soli, gressu, & iocores. *Idem ibid.*

umentum nobis quamprimum transmittas, siue ex his quæ natura
 habentur, siue arte proueniant, siue cuiusvis hominis peritia, quæ
 morbus hic curari queat. Transmittas igitur quamprimum potes,
 atque quantum potes hunc morbum coercere, quæ in re nec im-
 pensæ, nec muneribus parcas. Nam per totum longe serpit, crassum
 quendam ac grauem spiritum. Et cum hostem, feram bestiam ha-
 beamus, non pugnando expugnatur. Quippe pecora interimit, &
 plurimorum ita inficit, vt nulla cura sanari possint atque rela in diem
 acerbiora iaculando immittit. *In epist. ad Hippoc. med. fol. 65.*

Vide Morbus, & Medicus.

Petitio.

BIBLICI LOCI.

Petitiones, siue postulationes nostræ ad Deum, & eius voluntatē
 verbo suo patefacta, concipi debent. *I. Ioan. 5. v. 14.* Petitiones & ora-
 tiones fidelium non vana. *1. Sam. 7. v. 8. 1. Reg. 17. 1. 2. Reg. 1. 10. & 4.*
v. 32. 33. 35. & 19. & 4. 20. Job. 42. 8. Psal. 3. 5. & 4. v. 2. 4. & 10. 17. & 22.
25. & 30. 3. & 31. 30. & 34. 20. 5. 18. & 38. 16. & 40. 2. & 55. 17. & 69. 34.
& 77. 8. 2. 3. & 79. 8. & 80. & 85. 7. 9. & 91. 15. & 99. 6. & 102. v. 18. &
118. 5. & 120. 1. & 138. 3. & 141. 1. & 145. 29. Proverb. 15. 29. & 30. 19. &
37. v. 2. 2. & 38. 5. & 49. 8. & 58. 9. & 65. 24. Ierem. 29. 12. & 33. 3. Dan.
2. 19. Ioan. 2. 3. Zach. 10. 6. & 12. 1. Matth. 7. 8. & 18. 19. & 21. 22. Marc.
11. 24. Luc. 18. 7. 1. Ioan. 9. 31. & 14. v. 13. 14. & 15. 7. & 16. 23. Act. 4. 31. & 7.
34. & 10. 4. & 16. 25. 26. 1. Per. 3. 11. Act. 1. 5. & 5. v. 7. 18. 1. Ioan. 3. 22. & 5.
v. 14. 15.

Exempla: Moyses, *Exod. 17. 9. 11. 13. 15. Samuel, 1. Sam. 7. v. 8. 9. 10.*
Elias, 1. Reg. 17. 12. Reg. 1. v. 10. 11. Eccles. 4. 8. 3. & 5. v. 16. 17. Euius, 4.
v. 33. Ezechias, 19. v. 3. 4. & E. Job. 42. 8. David, Psal. 3. 5. & 4. v. 2.
& 10. 17. & 18. 7. & 22. 25. & 30. 3. & 31. 32. & 34. 3. & 40. 2. & 77. & 118.
5. & 150. 1. Iherosol. Psal. 99. 7. Ionas, Ion. 2. 3. Paulus & Silas, Act. 16.
v. 25. 26.

Vide Preces, Precatio.

PATRV M SENTENTIAE.

Quum aliquid aliquando tardius dat Deus, commendat dona;
 non negat. Desiderata dum dulcis obtinentur, cito autem data vile-
 scunt. Petæ, quare, ista petendo & querendo crescas vt capias. Ser-
 uat tibi Deus, quod non vult cito dare, vt tu discas magna magis de-
 siderare. *Aug. de Serb. Dom. c. 1.*

Male viurus eo, quod vult accipere, Deo potius miserante non
 accipit: proinde si hæc ab illo petuntur, vnde homo læditur exaudiri;
 magis merendum est, ne quod postulat non dare propitius det
 iratus. *In Ioan. c. 14.*

Sepe vox nostra eo perficitur, quo differtur, & quum superficiei
 tenus petitio negligitur, vota nostra altius in cogitationum radice
 solitantur: sic & semina messium in gela pressa solidantur: & quo ad
 superficiem tardius exeunt, eo ad frugem multipliciora confur-
 gunt. *Greg. lib. 10. c. 1.*

Desideria vtique nostra dilacione extenduntur, vt proficiant, vt
 ad hoc quod percipitur sunt, & malefiant: excitantur in certami-
 ne, vt maioribus emulentur præmiis. In retributione labor pro-
 trahitur pugna, vt crescat corona victoria. *ibid.*

Quum is, qui displicet, ad intercedendum mittitur, irati animus
 ad deteriora prouocatur. *In psal.*

Non impetrat ad Deo bonum, quod postulat, qui eius legi non obe-
 dit. Si enim id quod Deus præcipit, facimus, id quod petimus sine
 dubio, obtinebimus. *Isid. lib. 3. de sum. bon.*

Petentis negligentia deprehenditur, vbi de dantis misericordia
 non dubitatur. *Chrysost. in Matth.*

Supplicatio est, quando desiderium mentis cum magna deu-
 otione exprimitur. *Hugo.*

Iustum est, vt iugiter rogetur, qui si non petatur, ostenditur.
Cass. in Psal.

POETICAE SENTENTIAE.

Plaut. Amph.
*Iustum rem esse facilem esse oratam a nobis volo:
 Nam iuste a iusto iustus sum orator datur.*

Plaut. Pseud.
*Stultè haud scimus frustra se simus, cum quod cupieter datur
 Petimus nobis, quasi quid in rem sit, postimus noscere.
 Certè a amittimus, dum incerti a petimus, at que hoc ement
 In labore at que sit dolere vt mors obrepit incertim.*

Quid. 1. Pont. 9.
*Ah! nimium est, quod amice petis, moderatius opta:
 Et voti, quæso, contra abe vela tui.*

Mart.
*Durum est, Sexte, negare, cum rogeris,
 Quanto durius, antequam rogeris?*

PPPP 4 Ouid.

SIMILITUDO.

Attackeri regni. Morbus, qui nomine appellatur pestis, nostrum
 ceretum: & cum plura sepius fecimus, remedium nul-
 lū datus est datum. Quare & omnino rogamus, vt aliquid ad-

Quid. 4. Pont. 16.

Silicet eiusdem est. quoniam pugnae videtur, supplicibus faciem, fontibus esse truceam. Er pudet, & metuo, semperq; eademq; precari, Ne subeant animo radia iusta tuo. Verum quid faciam? res immoderata cupido est. Da veniam vitio meo amico meo.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Qui timide rogat, docet negare. Sen. Nil petas quod negaturus fuisti, nil negabis quod petiturus fuisti. Idem. Ingenuitatem laedes, cum indignum roges. Negat sibi ipse, qui quod difficile est, petit. Petenti auctoritas datur, quum credit dominum praestare posse quod petitur. In Proverb.

APOPHTHEGMATA.

Thales, sciscitanti quid esset dulcissimum? Potiri, inquit. Nam ea demum delectant, quae contingat expetita. Quae vitro obijciuntur, non perinde iuuant. Laert. lib. 1. c. 1.

Socrates dicebat, a diis nihil petendum, nisi bona simpliciter, cum vulgus petat bene dotatam uxorem, opes, honores, regnum, longam vitam, quasi praescribentes numini quid oporteat facere. At Deus optime nouit, quid nobis bonum sit, quid non. Erasm. libro 3. apoph.

Epicurus dicere solebat, Breui temporis spatio omnes homines perituros esse, si hominum preces sequebatur Deus. Nam subinde multa & acerba alii in alios praecantur. Max. serm. 14.

Epicurus ad conuiuium, inquit, inuitari praesentibus vitium. Quod si quis iuberet apponere sibi pisces, aut placentas, absurdum videretur. At nos in mundo pecuniam a diis, quae non dant: cum multa interim sint quae exhibuerunt. Stob. serm. 4.

Anonymus poeta quidam cum amicos suos videret egentes, & preces a diis quae illis minime conducere, cum tamen vitia viderentur, pro omnibus sic ait: Iupiter rex! optima quidem nobis & vouentibus & non vouentibus tribue. Mala autem poscentibus quoque abesse iube. Cuius poetae piam sententiam ex Platonis libro 6. sub persona Socratis, Erastus Schomberger, vir in omni scientiarum genere doctissimus, dum Bonas literas in celeberrimo Heydelbergensi Gymnasio profiteretur, foribus habitationis suae affixam, suis (quos priuatum docebat) discipulis semper inculcare solebat, his verbis descriptam:

Da bona, siue petare deus! seu nulla petare. Et procul a nobis mala quaeque precantibus aufer. Et mala, siue petare nega, seu nulla petare.

Leges autem hanc piam & Christianam poetae sententiam apud Brutum quoque. lib. 5. c. 24. & Val. Max. lib. 7. c. 2.

Aegestium Lacedaemoniorum regem quidam videret, improbe postulando, vt promissum praestaret: Recte sane, inquit, si quidem iustum est, quod petis, promitti: sin minus, non promitti, sed dixi. Quo dicto elusit flagitatoris improbitatem. Verum cum efflagitandi finem nequaquam faceret, sed subijceret: Atqui decet reges praestare quaequid vel capite annuerint: Nihil magis, inquit, quam eos, qui reges aduerti, decet ea petere. loquique, quae iusta & honesta sunt, spectantes simul & opportunitatem, & quid regibus conueniat. Plus.

Cambyses dicere solebat, haud fas esse a diis petere victoriam in equestri pugna, eos qui equitare non didicissent: neque sagitta ignaros superare illos sagittando, qui huiusmodi peritiam callent: neque eos qui frumenta non ferunt, precari triticum pulcherrimum nasci: neque salutem petere, qui sibi in bello non cauerent. Ex Xenophoni. te & Bruto lib. 5. c. 27.

Diogenes, quum aliquando stipem posceret, ita ipsius ait, id est, cum qui stipem? erogandis erat praetextus, Homericum carmine compellauit:

Τὸς ἄλλους ἐπὶ ζῆτι, δὲ ἑκτόρος ἑοχὴν χεῖρας, Despolia reliquos, teneas, sed ab Hectore dextram.

Dicti festiuitas in hoc est, quod pro ἑρμιάδης dixit ἑρμιάς: quorum prius est, da stipem alterum armis spolia, scilicet Hectoris nomine signas. Spoliatur autem qui negat regi. Et solet hoc hominum genus esse furax. Laert. lib. 6.

Zeno Cynicus, quum Cynicus quispian dicens, in lecytho suo nihil esse olei, peteret a Zenone, Zeno negauit se daturum: sed tamen abeunte admonuit, expendere vtique ipsorum esset impudentior: Postulatoris impudentiam impudenti negatione pensabat. Laert. lib. 7. c. 1.

Eratimondas, cum hominem nequam ob mediocre scelus in vincula coniecisset, Pelopidi efflagitanti, non dimisit, sed amice supplicanti concessit, dicens: Scorta decere, non imperatores eiusmodi dona accipere. Plus.

Plato, quum populus Atheniensis flagitaret, vt Phocion copias in

Beotiam educeret, eamque rem Phocion non fore, & nihil curare, edixit vt quotquot essent in ciuitate ab epibus vincti, & genarios, se lequerentur. Hic reclamantibus sententiam, & exculantibus: Nihil, inquit, absurdum modo edicto committi, & prope natus annos octoginta, vna cum ipsis dixi profecturum. In arte temporarium multitudine calorem retulit. Plutarchus in Phocione.

Crispobus Atheniensis adulator, Philippo increpanti, vt aliquid peteret: Obliviscor, inquit, Lepidus iocus, vt praesens oportet. Eras. lib. 6. apoph.

Antigonum primum, cum frequenter Biantem moleste bono flagitantem tulisset, tandem victus tadio, Date, inquit, Biantem, vt tuum, vel vi. Sentiens beneficium, non impetratum, sed impudenter extortum. Eras. lib. 4. apoph.

Anonymus, quidam Antigoni amicus, cum ab eo postulatum, nec accepisset, postulauit ab eo deductores, ac cubiles, & tum humeris ferre. Eras. lib. 8. apoph.

Scipio Africanus, quum a Scipione Africano quidam petentem, etator ex numero amicum, non impetraret, vt se praestantem fricam duceret, & id ferret moleste. Noli, inquit, mihi in hoc non impetrare. Ego iam pridem ab eo cu meam salutem nem charam fore arbitror: peto vt mecum praestantem, & adhuc impetrare non possim. Cic. in Verr.

Cassius censor, Caionem libi actissima iunctum non impetratum rogauit, vt quendam ipsius iudicio obnoxium, erat, non tantum missum faceret. Ille hunc in modum respondit: Turpe est mihi iuuentuti recte instruitur, & auctoritas esse debemus, aliter dederi nostris. Negari aperitur, quod iniuste petebatur. Plutarchus in Scipione.

Augustus Caesar, quum Galli dona essent Augusto conueniam, centum pondio, ac Dolabella pro locum tentantibus, hunc huic produceret iocum, vt diceret, Imperator torque quae non habet, te, inquit, ciuica donare. Festiuitur submotu postulatorum, & adhuc impetrare non possim. Cic. in Verr. Cassius censor, Caionem libi actissima iunctum non impetratum rogauit, vt quendam ipsius iudicio obnoxium, erat, non tantum missum faceret. Ille hunc in modum respondit: Turpe est mihi iuuentuti recte instruitur, & auctoritas esse debemus, aliter dederi nostris. Negari aperitur, quod iniuste petebatur. Plutarchus in Scipione.

Anonymus, Graeculus quidam ita captare solitus est Ciceronem, descendens a palatio, honorificum aliquod operum porrigebat. Id cum frustra spe fecisset, ne dediturum mittere, & epigramma bene Graecum manu sua descriptum, & Graecum se venienti obuiam misit, veluti carmina carminibus petentibus Graecum acceptum legit, ac non solum voce, verum etiam gestu, & corpore laudauit carmen, miratusque est. Deinde cum ad se ad fellam qua Cesar vehabatur demissa, in pauperum turba manu paruos denarios protulit, Caesarque obuiam se venientem fortunam tuam Auguste, si plus haberem plus darem, & quum mihi istud, dispensatorem Cesar vocauit, & essentiam certum, & hanc Graeco numerari iussit. Bene cessit Graeculo palam equum principi partimonia. Sueton. in eius vita.

Augustus Caesar, Cum a Caesare Augusto Romae praesentibus, & munus peteret, diceretque populari rumore spem suam, & haud parua ipsi a Caesare data: Sed tu, inquit, non nisi crederem, & ioco significans, se non daturum. Alter expectabat, & Augustus Cesar ipsius pudori succurreret, ne si compertum esset, non esse vanum, ipse ludibrio haberetur. Caesar aliud indicium non dedit, sed sineerit homines loqui quae velent, modo de ipsi quae, falsum persuaderent. Macrobi. lib. 3. Saturn.

Idem, praefectura equitum, quadam submotis, inquit, de iustitia, ab Augusto postulare est ausus: hoc colore, vt diceret, & petenti causa salarium peteret: sed vt tuo, inquit, iudicio videri impudenter se munus, & ita credat non ab officio submotus, sed officio submotus fuisse. Tu, inquit, Augustus, apud omnes praedicta te accepisse, non negabo. Si nihil mouebat petentem nisi meus iudicium, & commonstrata est, qua nihil minus honori suo conuenienter, quam si pecuniam accepisset. Macrobi.

Idem, Luiae vxori pro quodam Gallo petenti ciuitatem neganti, ac immunitatem obtulit, dicens, se facilius passurum, si Gallo trahi, quam honorem ciuitatis Romanae, nimirum, & impudenter dignitatem antereprensio commodo. Suet.

Idem, Cum miles quidam ab Augusto Caesare impudenter petente, ac Martianum videret accedentem, quem & ipsum aliquid commode petiturum suspicabatur. Non magis, inquit, faciam, commode probe petiturum, quam quod Martianus a me petiturus est. Suet.

Idem, Quum quidam e charis ministris munus ab Augusto pro quodam, quem fratrem esse assimulauerat, peteret, & ab Augusto

PC

POLYAN

acriores reliquis, atque putantur soli fridere clarius, cum aliorum voces non exaudiantur. Horum unum quodam in cetero mirum gloriae de cantu & vocali sono ferunt, cui vetulus alius. Heus tunc dixerit, quid gloriaris stulte, quid istum exitiosum tibi fridorem iactas? Annon audis de hoc etiam proverbium natum inter homines? Soricem ipsum suo petire indicio. Ne tu igitur quod neq; generi honestum est & saluti contrarium tuum, quasi pulchrum & magni faciendum ostendes. Ridebat senem feroculus iste, atque quam ante magis contentiusque stridebat. Itaque homines hoc signo mures in illo loco versari cum deprehendissent, operam dedere, ut eos invidiis circumventos caperent. Captusque inprimis forex, stridere tum quoque in dolore & perturbatione animi. Ibi vetulum illud suis parvis musculis cum praecepta daret moderationis & prudentiae, hoc quoque dixisse accepimus: Detestabilem esse eam vocem, quae eadem & in laetitia ac felicitate, & tristitia atque miseria mittitur.

Fabula narrari potest aduersus petulantes ineptias ostentationis, docere vanitatis ac leuitatis exultationem, etiam misericordiam delicti.

Vide Malitia, Improbitas.

Philautia.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Philautia, φιλαντία, amor sui. Philautia amor est, quo corpus complectimur, ratio non consentaneus. Max. de charitate, cent. 3. 36.

POETICAE SENTENTIAE.

Hor. I. Carm. 16.

Subsequitur cecus amor sui.

Et tollens vacuum plus nimis gloria verticem.

Serm. 3.

Egomet mihi ignoscit, Manius inquit.

Stultus, & improbus hic amor est, dignusq; notari.

Ter. And. 2. 4.

Verum illud verbum est, vulgo quod dici solet,

Omnes sibi malle melius esse quam alteri.

Idem Adelpi.

Quenquam ne hominem in animo institueris, aut

Parare quod sit carius quam ipse sibi?

Idem Adelpi. 1. 2.

Homini imperito nunquam quidquam iniustus,

Qui nisi quod ipse facit nihil rectum putat.

ADAGIA.

Philauti φιλαντιον. Qui vehementer sibi placent. Vitium dicitur Philautia, quod apposite Horatius circumloquens dicit: Cecus amor sui. Non videmus manticae quod in tergo est.

Hoc est, non videmus nostra ipsorum vitia, quum aliena curiosis oculis perscrutamur. Iactari potest in curiosos alienorum vultuum Corycaei.

Quod volumus sanctum est. Augustinus contra Cresconium Grammaticum. Dicit potest in perditissimum illud genus hominum, quod etiam hominibus in mundo regnat, pietas enim exigens non ad regulam Christi, sed ad suos affectus. Quicquid enim tales vehementer amant, hoc videri volunt etiam sanctum.

Papa myxus. Badaui iudex. In gloriosos & iactabundos dicit consuevit. Amicos tragicos emulatur. τούς τριγούς τραγικούς ad usum veterum. Dicit solitum de his qui sese accommodarent ac morum severitatem sumerent ad emulationem aliorum.

Tragic loqui. Τραγικὸν λαλῆν. Est verbum viti magnificentiis verbis. Ne magna loquaris. μή μὲν ἀλαλῆν. Admonet temperantiam a magniloquentia. Horat. Projicit ampullas & sequitur alta verba, Et spirat Tragicum, facti & feliciter audent.

Argentii fontes. ἀργυροὺς κρήνας λαλῆν. In eos, qui solide quidem atque indocte sed arroganter tamen & confidenter loquuntur, spiritus sui facti. Quod dicit in eos etiam, quorum oratio propter opum fiduciam plus satis libera atque audax videtur.

Colophonia ferocia. Κολοφώνια ὕδωρ. In insolentia, qui ferociter decipiunt & affligunt humilioris fortuna homines. Aut in eos quibus sua ferocitas exitum attulit.

Oleum in auricula ferre. Martial lib. 3. Epigram. 79. Narratur quidam belle dixisse Martiale, Qui se ferre oleum dixit in auricula. Videtur Poeta taxare hominem regida atq; supina auro. Referri etiam potest ad assensu aures, qui velut oleum instillant in aures, Ann.

Philautia Graece ἀγάπη, ἀσφ, & ἀσφ, petulans dicitur. Est autem petulantia, voluptas mentem a ratione ad Venereum reuocans, & ceteros illicitos trahens motus, lasciuia subfultatio, hinc modestia protervas, ac proca loquendi, vel potius blaterandi uetudo.

Petulantia est nimia quaedam audacia, & procaecitas a petendo hinc quae petantur quae absurda sunt, quemadmodum procaerocando dicitur. Procar enim veteres petere dicebant, unde procaerocis uxorum.

Petulantia Hebr. dicitur Chamaz, id est, violentia, iniustitia, rapacitas, etiam iniuria, a verbo Chamaz, violauit, uolenter furatum, & iniuriam intulit, iniuriolose tractauit, abstulit. Quae omnia in petulantibus hominibus sunt communia. Dicitur item חסד חסד, verbo חסד, defraudauit, fraude aliquid abstulit, fraudulentiis hinc decipit aliquem, fraude & vi oppressit. Petulantiae hinc sunt etiam, cui quid liber licet: praesertim si uiribus polleat.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM. Petulantia in anima vituperatur, qua in ipsa multiforme & uariis peccis ultra quam conuenit in ipsa uersatur. Plat. de Repub. l. 9. Quae natura occultauit, eadem omnes, qui sana mente sunt, reuocant ab oculis: ipsique necessitati, dant operam, ut quam occultauit parent: quamque partium corporis uisus sunt necessarii, utque partes, neque eorum uisus no minus appellant: quodque in turpe non est, modo occulte, id dicere obsecrum est. Itaque in operata hinc rerum illarum petulantia uacat: nec oratio obsecrum. Cic. lib. 1. de Offi.

FABULA. De Sorice. Soricem mures sunt qui Sorices appellantur, exiliores quidem &

ab eo quo petebatur, pecuniam extorqueret, quam... Quae accepta interpellanti multiloquio... Alium tibi quere fratrem: hic, quem tuum eff...

Quemadmodum nemo in amore sui cohortandus est, ut... Ita ne ad hoc quidem, ut honesta per se...

EXEMPLA BIBLICA. Samson, iudic. 15. v. 18. 19. Salomon, 1. Reg. 3. v. 10. 11. 12. Elias, 2. Reg. 2. v. 23. Zacharias, Luc. 1. 13.

EXEMPLA. Naas, 1. Sam. 11. v. 2. Adonias, 1. Reg. 2. v. 27. Eli Zebedaei, Matth. 20. 21. Marc. 10. 37. Herodiadis filia, Mat. 14. 6. Petitionis iniusta poena, 1. Reg. 2. 25.

Vide supra, Oratio.

Petulantia.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Philautia, φιλαντία, amor sui. Philautia amor est, quo corpus complectimur, ratio non consentaneus. Max. de charitate, cent. 3. 36.

POETICAE SENTENTIAE.

Hor. I. Carm. 16. Subsequitur cecus amor sui.

Et tollens vacuum plus nimis gloria verticem. Serm. 3. Egomet mihi ignoscit, Manius inquit.

Stultus, & improbus hic amor est, dignusq; notari. Ter. And. 2. 4. Verum illud verbum est, vulgo quod dici solet,

Omnes sibi malle melius esse quam alteri. Idem Adelpi. Quenquam ne hominem in animo institueris, aut

Parare quod sit carius quam ipse sibi? Idem Adelpi. 1. 2. Homini imperito nunquam quidquam iniustus,

Qui nisi quod ipse facit nihil rectum putat. ADAGIA. Philauti φιλαντιον. Qui vehementer sibi placent.

Vitium dicitur Philautia, quod apposite Horatius circumloquens dicit: Cecus amor sui. Non videmus manticae quod in tergo est.

Hoc est, non videmus nostra ipsorum vitia, quum aliena curiosis oculis perscrutamur. Iactari potest in curiosos alienorum vultuum Corycaei.

Quod volumus sanctum est. Augustinus contra Cresconium Grammaticum. Dicit potest in perditissimum illud genus hominum, quod etiam hominibus in mundo regnat, pietas enim exigens non ad regulam Christi, sed ad suos affectus.

Quicquid enim tales vehementer amant, hoc videri volunt etiam sanctum. Papa myxus. Badaui iudex. In gloriosos & iactabundos dicit consuevit.

Amicos tragicos emulatur. τούς τριγούς τραγικούς ad usum veterum. Dicit solitum de his qui sese accommodarent ac morum severitatem sumerent ad emulationem aliorum.

Tragic loqui. Τραγικὸν λαλῆν. Est verbum viti magnificentiis verbis. Ne magna loquaris. μή μὲν ἀλαλῆν. Admonet temperantiam a magniloquentia. Horat. Projicit ampullas & sequitur alta verba,

Et spirat Tragicum, facti & feliciter audent. Argentii fontes. ἀργυροὺς κρήνας λαλῆν. In eos, qui solide quidem atque indocte sed arroganter tamen & confidenter loquuntur, spiritus sui facti. Quod dicit in eos etiam, quorum oratio propter opum fiduciam plus satis libera atque audax videtur.

Colophonia ferocia. Κολοφώνια ὕδωρ. In insolentia, qui ferociter decipiunt & affligunt humilioris fortuna homines. Aut in eos quibus sua ferocitas exitum attulit. Oleum in auricula ferre. Martial lib. 3. Epigram. 79. Narratur quidam belle dixisse Martiale, Qui se ferre oleum dixit in auricula. Videtur Poeta taxare hominem regida atq; supina auro. Referri etiam potest ad assensu aures, qui velut oleum instillant in aures, Ann.

FABULA. De Sorice. Soricem mures sunt qui Sorices appellantur, exiliores quidem &